

۱۹۲

<p>من آنم که چون باد که مهربانست برینم دران اینم هر چه هست</p>	<p>بیکتیه در پارسای زخم دم جزوی در کد ای زخم</p>
<p>که حافظ جوستانه آرد سرود ز چرخش دهر زود زهره رود</p>	
<p>سغنی کجای بکجا رود که تا وجد را کار ز کفم</p>	<p>بیا و از آن سر و آلی سرود بسی باطن خود نمازی کسم</p>
<p>عسفی توان در کس از غف با فبال داریم و بهر سیم سخت</p>	<p>که بچو در از توان نهفت شمر نمود حسروا و درخت</p>
<p>خدیوزمین باد شاه زمان که نمکین او ز کاشه آرد</p>	<p>سبوح و دولت نه کامران آن آسایش مرغ و ماهی آرد</p>
<p>ولی نعمت جان صاحب دلان اله ای ایما بون سجون لظان</p>	<p>خروج دولت و مصلحت خجسته روش مبارک خب</p>
<p>فلک را که در صدق و حق نوب بجاسکد زبان سالها</p>	<p>فردون زهم را خلف جو نوب ز را که کشف حقیق حالها</p>
<p>سرفته وارد و کر و زکار من هستی و فتنه چشم با ر</p>	<p>من هستی و فتنه چشم با ر</p>